

6182/64 Egz. 8/64

Kurier szczęciński

ROK ZAŁOŻENIA — 1945
WYD. AB
Cena 50 gr Nr 181 (6211)
WTOREK, 4. VIII. 64 r.

Powiekszyć kredyt zaufania

Wywiad premiera Chruszczowa dla „Prawdy” i „Izwestii”

MOSKWA PAP. Przewodniczący Rady Ministrów ZSRR, N. S. Chruszczow, udzielił odpowiedzi na pytania redakcji dzienników „Prawda” i „Izwestia” w związku z pierwszą rocznicą podpisania w Moskwie układu o częściowym zakazie doświadczeń z bronią nuklearną.

PYTANIE: W dniu 5 sierpnia 1963 r. rządy ZSRR, USA i W. Brytanii podpisały układ o zakazie doświadczeń z bronią nuklearną w atmosferze, w przestrzeni kosmicznej i pod wodą. Co można powiedzieć w związku z rocznicą tego układu?

ODPOWIEDZ: Pierwszym bez pośrednim skutkiem podpisania układu było położenie kresu skąpaniu substancjami radioaktywnymi powietrza, którym oddycha człowiek i środków żywnościowych, jakie spożywa. Dziś, po upływie roku, wyraźnie widać pomyślne oddziaływanie układu, którego uczestnikami stało się przeszło 100 państw, na sytuację międzynarodową. Podpisanie układu przyczyniło się do osłabienia na piec w stosunkach międzynarodowych. Po zakazie doświadczeń nuklearnych w trzech sro dowiskach, udało się zamknąć przestrzeń kosmiczną przed bro nią nuklearną i zmniejszyć nieco potok materiałów rozszczepia lanych, płynący do arsenałów nuklearnych państw.

Trzeba jednak podkreślić, że ani ten układ, ani osiągnięcie poro

zumień w innych sprawach, o któ rych wspomniałem, bynajmniej nie rozwiązuje zasadniczych problemów rozbrojenia. Pomaga to jedynie w zbliżeniu się do pozycji, z któ rych łatwiej jest przystąpić do roz wiązywania tego niezmierzenie donio ślego problemu.

PYTANIE: Jak można być by lo utrwalic dążenie do rozlodo wania napięcia międzynarodowe go, które zarywowało się w wyniku zawarcia Układu Mo skiewskiego?

ODPOWIEDZ: Trzeba, aby pa ństwa nie ograniczały się do tego, co zostało już osiągnięte i skupiły uwagę na innych, nie rozwiąz a nych problemach, od których prze de wszystkim zależy uzdrowienie klimatu międzynarodowego. Chodzi tu przede wszystkim o zamknięcie karty drugiej wojny światowej przez pokojowe uregulowanie pro blemu niemieckiego. Trudno bez tego przystąpić do problemu powo zecznego i całkowitego rozbroje nia, a przecież doświadczenie wszyscy uznają całą doniosłość rozwiązania tego problemu. Na porządku dzien nym znajduje się także sprawa za warcia porozumienia międzynarodowe go, dotyczącego wyłączenia się przez państwa stosowania przemo cy przy rozstrzyganiu sporów tery torialnych i granicznych.

Trzeba słupić ogniska napięcia w strefie Morza Karaibskiego, na Cyprze i na Półwyspie Arabskim.

„Przystępujemy do wyrównywania rachunku”

Przemówienie BEN BELLI w Bone

ALGER PAP. Przemawiając na wiecu w Annaba (Bone), w mieście, w którym eksplodował statek egi pski z amunicją, powodując poważne straty w ludziach i wielomilionowe szkody materialne, prezydent Ben Bella powiedział tym wszystkim i kontrowersyjnej działalności i podkreślił: dramat w Annaba i spr a wy naftowe stanowią jeden i ten sam problem.

Wystąpienie w Annaba zawierało zapowiedź zaostrzenia kursu w sto sunku do sił kontrowersyjnych. „Pragnę powiedzieć tym wszystkim — mówił Ben Bella — którzy da liśmy dość czasu do namysłu, że przystępujemy teraz do wyrówny wania rachunku. Dość już czekał mi, jesteśmy zdecydowani uderzyć w tych, którzy ponoszą odpowie dzialność”.

UWAZAM, że rok, jaki upły nął od zawarcia układu, wzboga cił życie międzynarodowe o nowe doświadczenia: przy stwo rzeniu pewnego zasobu zaufa nia można posuwać się dalej w kierunku zlagodzenia napięcia w stosunkach międzyna rodowych, w kierunku osiągnięcia po rozumień w różnych dziedzinach i to nie tylko przez zawieranie oficjalnych porozumień, lecz również na gruncie polityki „wzajemnego przykładu”. Dla tego też szczególnie ważne jest zachowanie tego zasobu zaufa nia, niedopuszczenie do tego, by się wyczerpywał, lecz prze ciwnie, rozszerzanie go i utrw aianie.

Jednym słowem, trzeba jesz cze dużo popracować, aby roz la dować napięcie międzynaro dowe i utrwalic należycie pow szeczny pokój, z którego dobro dziejstw korzystaćby w jedna kowym stopniu wszystkie pa ństwa, zarówno wielkie, jak też ma le oraz wszystkie narody. Mogę stwierdzić z całą stanow nością, że w tej szlachetnej dziedzinie Związek Radziecki nie będzie szczędził wysiłków.

Nowe zajścia na tle rasowym

Śmiertelna ofiara starć w Jersey City

NOWY JORK PAP. W Jersey City (stan New Jersey) doszło w niedzielę i poniedziałek do starć między Murzynami a po licją na tle rasowym. W Jersey City liczącym 280 tys. miesz kańców stale przebywa 47 tys. Murzynów.

WEDŁUG OSTATNICH IN FORMACJI w starciach zginął jeden czarny obywatel USA, a 13 osób odniosło rany. W mie ście utrzymuje się nadal stan napięcia. Po ulicach krązą pro wadzone w godzinach zająć nie zostały wycofane do swych sta lych miejsc pobytu.

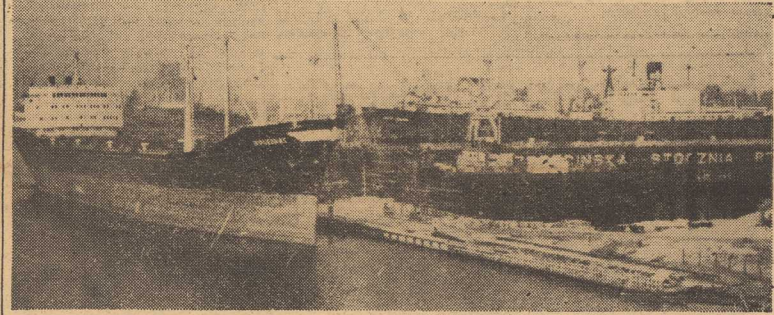
W PONIEDZIAŁEK przywódcy ludności murzyńskiej w Jersey Ci ty zebrał się, by przedyskutować możliwość zmniejszenia napięcia na tle rasowym. Jak wiadomo, przy wódcy kilkudziesięciu organizacji murzyńskich oświadczyli przed kil ku dniami, iż należy zaniechać do czasów listopadowych wyborów pre zydenckich organizowania wieców i manifestacji, a skoncentrować się na rejestrowaniu Murzynów na li stach wyborczych, co ma zasadni cze znaczenie w walce z kandyda tem republikanów Goldwaterem.

Ostatnie demonstracje w Jer sey City wywołane były nie zwykłą brutalnością policji. W poniedziałek wieczorem władze miejskie podały do wiadomo ści, iż w tej sprawie wszczęte zostanie śledztwo.

Prawica republikańska poniosła porażkę w Kalifornii

NOWY JORK PAP. Stronni ci senatora Goldwatera ponie śli pierwszą poważną porażkę w szeregach własnej partii. Na konferencji republikańskiej w Sacramento (Kalifornia) na wi ceprzzewodniczącego organizacji stanowej wybrany został 518 głosami przedstawiciel grupy „umiarkowanych”, a nie kan dydat zwolenników Goldwatera, który uzyskał 374 głosy. Również podczas wyborów członków komitetu stanowego i przy głosowaniu nad innymi sprawami reprezentacji ekraj nej prawicy znaleźli się w mniejszości.

SETNY STATEK...

Skandal obyczajowy nad Tamizą Lord Boothby homoseksualistą?

LONDYN ŻYJE nowym skandalem obyczajowo-politycznym, donosi z Londynu korespondent „Expressu Wieczornego”.

W sobotę cała prasa przedrukowała list wybitnego członka partii konserwatywnej, a zarazem znanego komentatora ra dia i telewizji, lorda Boothby, do redakcji „Timesa”.

LORD BOOTHBY stwierdza w li ście, że po powrocie z wycieczki we Francji dowiedział się, że roz powszechniane są wiadomości jako by utrzymywał homoseksualne sto sunki z heroldem bandy gangste rów, która szantażuje właścicieli nocnych lokali w Soho oraz że zo stał sfotografowany w momencie, gdy z heroldem ich bandy leżał w niedwuznacznej pozycji na sofie.

Dementując kategorycznie wszyst kie te pogłoski, lord Boothby stwier dza, iż źródłem ich był artykuł, jaki ukazał się przed dwoma tygo d niami w „Sunday Mirror”.

W PIŚMIE TYM, rzeczywiście u ka zał się przed dwoma tygodniami artykuł pod tytułem „Par i gang ster” oskarżający nie wymienione go z nazwiska „wybitnego członka Izby Lordów” o utrzymywanie nie moralnych stosunków z szefem ban dy gangsterów.

Niedzielną „Sunday Times” po de je, iż lord Boothby zamierza wy toczyć wydawnictwu „Sunday Mir ror” proces o zniesławienie.

W Londynie mówi się, że gdyby wydawnictwo „Sunday Mirror” nie posiadało „żelaznych dowodów” nie odważyłoby się na opublikowanie rewelacji. Zanośi się więc na sen sacyjny proces.

14 milionów ociemniałych

NOWY JORK PAP. Liczba osób dotkniętych ślepotą, która obecnie wynosi na świecie około 14 milio nów, wrosła według przewidy wań do końca bieżącego stulecia do co najmniej 29 milionów.

Górnicy naład pod ziemią

PARYŻ PAP. W Champagnole (wschodnia Francja), gdzie w po czątkach ub. tygodnia zawałła się część chodników w kopalni kamie nia wapiennego, trwa nadal akcja ratunkowa. Inżynierowie mają na dzieję, że dziś wieczorem 9 górni ków uwieczonych pod ziemią zo stanie wydobytych na powierzchnię.

WENUS powróciła do domu

PARYŻ PAP. W poniedziałek przybył do Paryża specjalny pociąg który z portu w Marsylii przywiódł posag Wenus. Jak wiadomo, w o statnich miesiącach reżba ta wy stawiona była w Tokio, gdzie obejrza ła ją blisko 2 miliony widzów.

W sobotę szczerze zapakowana Wenus przybyła na pokładzie stat ku do Marsylii.

Podróż Wenus Mitońskiej do Ja ponii była jej drugą wyprawą po za granicę Paryża. W 1930 roku prze wieziono bowiem reżbę do jedne go z zamków na prowincji, by u chronić ją przed ewentualnymi u szkodzeniami.

W pierwszy, próbną, kilku dniowy rejs po Morzu Ba ltyckim wyruszył M/S „Stocz niowiec” — setny statek wodo wany przez Stocznię Szczeciń ską im. Warszawskiego. Jest to wielki tramp o nośności 14 500 DWT (trzeci z serii po „Kolejarzu” i „Republike”) o długości kadłuba 156 m, sze rokości — 20 m i wysokości całkowitej 22,5 m (a więc wy sokość 7-metrowego budyn ku). Statek posiada silnik główny o mocy 5 600 KM, wy produkowany przez zakłady „H. Cegielskiego” (Stocznów cem”) w czasie próbnego rejs u dowodził kpt Karol Skow ronek. Po tej pierwszej pod rózce nowej jednostki, a na stępnie usunięciu ewentual nych usterek, dowództwo obej mie kpt. Andrzej Dównar, je den z najmłodszych wielkimi kapitanów Polskiej Żeglugi Morskiej.

Na zdjęciu: pierwszy statek z tej samej serii co M/S „Sto cniowiec” — M/S „Kolejarz”.

CAF—fot. Szypierko

Palka odzyskał przodownictwo w Kanadzie

MONTREAL PAP. Reprezentant Polski Antoni PALKA odzyskał zó ł tą koszulkę lidera po 10 etapach kolarskiego wyścigu Dookola St. Laurent. Komisja sędziowska roz pa trzyła bowiem protest drużyny pol skiej, popierany zdjęciami filmowy mi wyrażnie wskazującymi, że Belg Deloche, nie był drugim na 9 etapie i cofnął Belgowi bonifika cję 30 sek. Po 10 etapach Palka jest więc nadal liderem wyścigu. Ma on łączny czas 41:26.27 i wyprzedza zaledwie o 2 sek. Belgę Dhacne i o 32 sek. Delochea.

Dziesiąty etap, rozegrany na tra sie Montreal — Joliette (długości 237 km), wygrał Belg, Cotman — 3:46.10 (z bonifikatą) przed Fran zem Guyot — 3:46.10 (z bonifikatą).

Z bocianiego gniazda

STATKI NA WEJŚCIU:

S/S „BRYGADA MAKOWSKIEGO” — z Danii pod balastem.
S/S „KIELCE” — z Danii pod balastem.

STATKI NA WYJŚCIU:

M/S „SYRENA” — do Göteborga i Udevalla z drobnicą.
M/S „GOPLANA” — do Rotterdamu via Gdynia z drobnicą.
M/S „RUSALKI” — do południowej Skandynawii z drobnicą.

„NEREIDA” WCHODZI DO EKSPLOATACJI

W NAJBLIŻSZYCH dniach szwedzki armator przejmie od Stoczni Gdynskiej nową jednostkę o nośności 660 DWT — m/s „Nereida”. Jest to siostrzana statek m/s „Boginka”, który — jak informowaliśmy — popłynął do Afryki Zachodniej, gdzie będzie obsługiwać linię dowozową.

W PORCIE:

WCZORAJ w porcie przebywało 45 statków. Przy nabrzeżach Czerwonoarmiejskim, Prezydentów, Kierunek, żeglarskich, siostrzanych, amonitów, Indii, m/s „Nordpol” ładuje cement, m/s „Jiskra” (czech) wyładuje blachę. Na Radzieckim m/s „Theodor Körner” wyładuje kubański cukier. W basenie Górniczym m/s „Tratendorf” (NRD) wyładuje apatyty, s/s „Clash” (czek) — superfosfaty z USA do NRD. m/s „Liebenau” (NRD) ładuje koksy i m/s „Dauksol” wyładuje apatyty dla NRD.

Znamienny incydent na frankfurckim procesie

Za „obrazę” mordercy obrona zapowiada zaskarżenie prokuratora

KORRESPONDENT PAP red. J. Roszkowski pisze: Wczoraj, w toku 74 posiedzenia sądu frankfurckiego rozpatrującego sprawę przeciwko członkom załogi obozu oświęcimskiego kontynuowano przesłuchiwanie świadków.

PIERWSZY Z NICH, były więzień Oświęcimia 55-letni kierownik Otto KUESEL z Schwarzhofen (NRF) — poważnie obciążony swymi zeznaniami oskarżonego Hansa Starka. Świadek oświadczył, iż w lecie 1942 roku Stark zastrzelił pod osłoną „czarna szeląg” 18-letnią dziewczynę polską. W czasie owego mordu SS-mannowi zaciął się — jak opowiadał świadek — małoskalibrowy karabin, którym zwykle rozstrzelano ludzi na dziedzińcu bloku 11. Oprawca wyciągnął wówczas pistolet i przy jego pomocy zamordował dziewczynę. Innym razem tenże sam świadek widział owego SS-manna w czasie zabijania nieznanej kobiety z małym dzieckiem. Teraz, na sali sądowej Otto Kuesel wskazuje na oskarżonego Starka mówiąc: „Tak jest, to jest ten, który wówczas strzelał...”

OSTATNI W TYM DNIE ŚWIADEK był SS-mann,

58-letni kierownik Richard BOECK z Guenzburg (NRF) — który w czasie pobytu w Oświęcimiu należał do grupy transportu samochodowego obozu, nie wnosł bardziej konkretnych zeznań odnośnie poszczególnych oskarżonych, ale podaje przy tym wiele szczegółów dotyczących ogólnego funkcjonowania oświęcimskiej maszyny śmierci. Swoją pracę w obozie określa on jako okres „niemożliwych” do zniesienia. Świadek ten twierdzi, iż za kontakt z polskimi więźniami, dla których przesyłał listy, był osadzony w areszcie.

W toku zeznań tego świadka dochodziło do bardzo znamiennego incydentu. Kiedy prokurator dr Kuegler kierując szeregiem pytań do oskarżonego Mulki, byłego adiutanta komendanta Oświęcimia, człowieka odpowiedzialnego za transport samochodowy w obozie — Mulka bezczelnie oświadczył, iż nie będzie więcej już nigdy odpowiadać na pytania tego oskarżyciela, jak również na pytania prywatnego oskarżyciela z NRD prof. Kaula, albowiem poczuł się obrażony niedawnym stwierdzeniem dr Kueglera, iż on, Mulka nie był żołnierzem, lecz „umundurowanym członkiem Mordkommando”. Ledwie opanowując się dr Kuegler oświadczył na to: „Pan nie tylko nie był żołnierzem, lecz jest pan także tchórzem i kłamcą”. Stwierdzenie to wywołało gwałtowną replikę obrońców osk. Mulki — adwokat dr Hermana Stoltinga i dr Herberta Muellera. Domagali się oni, ażeby prokurator dr Kuegler... przeprosił ich klientów. Oskarżyciel odmówił. Wówczas obrona osk. Mulki zapowiedziała podanie dr Kueglera do sądu oskarżając go o obrazę Roberta Mulki.

W Wojewódzkim Parku Kultury i wypoczynku w Chorzowie otwarto wystawę „Województwo Katowickie w XX-lecie PRL”. Na wystawie zgromadzone około 10 tysięcy eksponatów ukazujących osiągnięcia ponad 3 tysięcy zakładów i instytucji województwa katowickiego.

W otwarciu wystawy wzięli udział: członek Biura Politycznego KC i sekretarz KW PZPR w Katowicach Edward Gierk oraz członek Rady Państwa i przewodniczący Prezydium WRN w Katowicach Jerzy Ziętek.

Na zdjęciu: zwiedzanie pawilonu przemysłu chemicznego.

CAF — fot. Gadomski

„BATORY” w drodze do Helsinek

GDYNIA PAP. Flagowy statek PLO „Batory” wypłynął dziś rano do macierzystego portu w Gdyni, przewożąc ponad 80 pasażerów. W tym samym dniu „Batory” udaje się do Helsinek i Leningradu w „Związkowy rejs przyjaźni”, którego organizatorem jest Związek Zawodowy Marynarzy i Portowców. Statek wróci do Gdyni 10 bm. a w rejs atlantycki wypuszcza 14 bm.

DALSZE SUKCESY szczecińskiego PRCIP

Jak nas informuje dyrektor Szczecińskiego Przedsiębiorstwa Robót Czerpalnych i Podwodnych — mgr inż. Stanisław Malec, po ostatecznym podsumowaniu wyników działalności przedsiębiorstwa za I półrocze br. okazało się, iż uzyskało ono znaczny sukces. Plan finansowy PRCIP wykonany został w 123 proc. przy jednoczesnym zrealizowaniu planu zatrudnienia jedynie w 96 proc., zaś planu funduszu plac — w 98 proc. Zysk za I półrocze br. wyniósł 9 705 tys. zł, a wartość przerobu osiągnęła 32 mln zł. Natomiast w tym samym okresie roku ubiegłego zysk zamknął się sumą 6,5 mln zł, a przerób

— 25 mln zł. Z liczby tych wiadok więc wyraźnie, jak znaczny, jest skok rozwojowy tej placówki.

Jedną z podstaw tego sukcesu jest m.in. przeprowadzenie remontów pogłębiarek „Tryton” i „Odra” we własnych warsztatach, dzięki czemu możliwe było szybsze włączenie tych jednostek do eksploatacji oraz obniżenie kosztów remontu.

Obecnie pogłębiarki szczecińskie kontynuują swe normalne prace. „Tryton” kończy pogłębianie doścoła do nabrzeża Władysława IV w Swinoujściu, które re gotowe będzie już w końcu sierpnia. „Inż. Wenda” wraz z „Odrą” pracują na torze wodnym, zaś „Inż. Bukowski” w Darłowie. We wrześniu jednostki PRCIP przystąpią do budowy „mijanki” na kanale Piaśńskim. Przewiduje się, iż go tawa ona będzie jeszcze w br. Warto tu jeszcze odnotować, że trzech szczecińskich nurków wjechało na Cypr, by uczestniczyć w prowadzonej przez Polskę budowie portu w Famagusta. Świadczy to o wysokim poziomie naszych specjalistów od prac podwodnych. (w)

Kto ponosi winę?

IV MFP w Sopocie

Dziś pierwsza próba

SOPOT PAP. Trójmiasto żyje już IV Międzynarodowym Festiwalu Piosenki w Sopocie (6 — 9 bm.).

Wczoraj przybyła tu pierwsza grupa piosenkarzy i piosenkarzy zagranicznych: z Finlandii, Meksyku, NRD, NRF, Bulgarii, Anglii, ZSRR i Kuby.

Organizatorzy zapewniają, że już dziś wieczorem odbędzie się w Operze Leśnej pierwsza próba z orkiestrą Polskiego Radia pod dyktando Adama Wiernicka. Do tego czasu uszkodzony dach z tworzywa sztucznego ma być naprawiony. Niespodziewana awaria dachu jest największym zmartwieniem organizatorów, ale tempo prac wskazuje, że uszkodzenie będzie naprawione na czas.

W ubiegłym tygodniu uległ katastrofie autobus PKS, jadący ze Starogardu do Gdańska. Znajdowało się w nim 40 osób. Poza trzema pasażerami, wszyscy odnieśli cięższe lub cięższe obrażenia a jedna osoba zmarła po przewiezieniu jej do szpitala. Jak doszło do katastrofy? Za przystankiem Zuczyn autobus wyjeżdżając z lekkiego łuku (prędkość 40 km na godzinę) wpadł na przydrożne drzewo. Siła uderzenia była tak duża, że rozbił się cały przód wozu, a wszystkie siedzenia zostały oderwane od podwozia. W miejscu wypadku zosła ma nieprawidłowy spadek w kierunku przeciwnego łuku. Na zdjęciu: rozbity autobus PKS.

CAF — fot. Z. Kosycarz

POGODA na dziś

ZACHMURZENIE duże, okresami deszcz, później rozejście pogody. Temp. do 16 st. Wiatry dość silne z kierunków zachodnich i północno-zachodnich.

HELEN SHAPIRO przyjedzie do Polski

WKRÓTCE PRZYJEDZIE DO NAS MELODIA, ale już znana w całym świecie piosenkarka Helen Shapiro. Jej przyjazd będzie uczcą dla wielbicieli pięknego głosu młodziutkiej Angielki.

„Najmłodsza laureatka Srebrnego Dysku”. Najmłodsza uczestniczka ponad tuzina występów w Radio i TV. Najmłodsza zdobywczyni kwoty pieniężnej — tournée artystyczne do Australii, Nowej Zelandii, na Daleki Wschód i do Ameryki — oto głosy prasy.

RZECZYWIŚCIE. Pierwszy sukces odniosła Helen Shapiro jako czterastoletnia uczennica londyńskiej szkoły w roku 1961. Była nią piosenka „Nie traktuj mnie jak dziecko”. Za nią posypały się inne: „Nie wiesz”, „Powracając do przeszłości”, „Powiedz mi, co ci rzekł” — wszystkie trzy nagrodzone Srebrnym Dyskiem — popularnym. Ciągnąc z siebie siłę ubocznie. Trudno uwierzyć, że w tym wieku, Kariera spada na Helen Shapiro, niemal zaskoczyła ją w szkole.

SZKOŁA ZRESZTA JEST W DALSZYM CIĄGU jej pierwszym zajęciem. Ciągłemu zmianie się ubocznie. Trudno uwierzyć, że w tym wieku, Kariera spada na Helen Shapiro, niemal zaskoczyła ją w szkole.

blesko-białym „Słonecznym rapierem”, choć ma pieniądze w bród i jest na ustach wszystkich, nie przestaje być zwykłą pensjonarką, która kocha się w Zofii Loren, gra w siatkówkę (w tej dyscyplinie Helen jest mistrzynią, była nawet kapitanem szkolnej drużyny) i ubóstwia długie podróże koleją.

BARBARA MODRZEJEWSKA

Świadkowie z hitlerowskiego obozu Pölitiz bei Stettin — poszukiwani

W OKRESIE WOJNY na terenach w pobliżu Polie koło Szczecina znajdowała się fabryka benzyny syntetycznej. Koło niej powstał ogromny kompleks obozów: Damfart, Bremerhafen, Hagerwelle, Pommernlager, Nordlager, Tobrukager i Messalin (Son derlager). W obozach tych przebywało wielu Polaków.

Główna Komisja Badania Zbrodni Hitlerowskich w Polsce zbiera obecnie wiadomości o tych obozach zwanych łącznie „Pölitiz bei Stettin”. Działają już nazwiska niektórych zbrodniarzy hitlerowskich. W toku są dalsze poszukiwania. Wszyscy byli więźniowie z tych obozów, którzy są o ogłoszenie się listownie lub osobiście na adres: W-wa, Al. Ujazdowskie 11. Główna Komisja Badania Zbrodni Hitlerowskich w Polsce.

„Zabawy Bellmana“

Autor starej ramoty Carl Michael Bellman (1781-1820) był słynnym trubadurem szwedzkim i ulubionym młodzieńcem króla Gustawa III. Obecnie wystawiano w Szwecji starą ramotę, napisaną przez Bellmana pt. „Zabawy Bellmana”. Ta wesoła komedia muzyczna jest tradycyjnie wystawiana w Szwecji latem w plenerze. Rolę Bellmana gra znany śpiewak Swen Bertil Taube, główna postać kobieca Ulle Winblad odtworzyła rolę piosenkarki jazzowa Szwecji — Monica Zetterland.

Na zdjęciu: Monica Zetterland i Swen Bertil Taube w jednej ze scen „Zabaw Bellmana”.

CAF

GBUR

DYPLOMOWANY majtek flo i królewskiej, nazwiskiem Smokey po powrocie do Singapuru natychmiast został zdymobilizowany. Flota nie chciała długo tolerować w służbie osobnika, który bez zezwolenia władał na łódź pływającą kwiatnik storków i gryząc jednego z oficerów.

Smokey jest niedźwiedziem i figuruje na liście ewidencyjnej marynarki angielskiej. (2)

Czy żyje dziecko uwiecznione na pomniku w Treptow?

KĄDZY ZWIEDZAJĄCY OLBRYZI PARK W TREPTOW — dzielnicy Berlina demokratycznego, którego centrum w r. 1949 przekształcone zostało w miejsce pamięci tysięcy żołnierzy Armii Radzieckiej poległych w walkach o wyzwolenie tego miasta — podziwia w skupieniu wznoszącą się nad mauzoleum dwunastometrowej wysokości statuę żołnierza radzieckiego. Stoi z odkrytą głową, w prawej ręce trzyma opuszczony miecz, lewym zaś ramieniem opiekunem ruchem przygarbia do siebie dziecko, małego dziewczynkę. U stóp bohownika leży zdruzgotana swastyka.

Niedawno „KOMSOŁSKAJA PRAWDA” przyniosła interesującą wiadomość związaną z powstaniem pomnika. Pierwowzorem dziewczynki z pomnika jest trzyletnia dziewczynka, która leżała zapakowana obok niezręcznej matki, zastrzelonej wraz z innymi osobami cywilnymi przez wycofujący się oddział Waffen-SS. Uratował ją — jak dodaje „Komsomolskaja Prawda” — z narażeniem własnego życia, czerwonoarmista Mikołaj Masalow w nocy z 28 na 30 kwietnia 1945 r. w czasie zaciętej walki jaka toczyła się w obrębie Berlina wzdłuż Landwehrkanal.

Bohaterski i pełen ludzkiego odruchu czyn Mikołaja Masalowa stał się głośny wśród radzieckich jednostek wojskowych i przetrwał się niemal w legendzie. Wiadomość o tym dotarła również do twórcy pomnika, który utrwalił to wydarzenie w rzeźbie wznoszącej się w parku w Treptow.

Zarówno Mikołaj Masalow, mieszkający obecnie w Ticzynie, w okręgu Kimorowo, jak i redakcja „Komsomolskiej Prawdy” zainteresowani są w tym, czy uratowana wówczas dziewczynka żyje. Odszukania jej podjęło się czasopismo młodzieżowe „JUNGE WELT”. Podało ono wiadomość za piśmie radzieckim, dołączając do niej wezwanie do wszystkich mieszkańców Niemieckiej Republiki Demokratycznej, aby pomogli w odnalezieniu ówczesnej trzyletniej dziewczynki. Poszukiwania trwają. (ZAP)

Tajemniczy ośrodek amerykański

ATOMOWE MIASTO pod lodem Grenlandii

POŁOŻONA DALEKO NA PÓŁNOCY GRENLANDIA — jedna z największych wysp na kuli ziemskiej, górzysta, niemal w całości pokryta wiecznym lodem — kryła od kilku lat w swym wnętrzu... tajemnicę. Niedawno skrzętnie pilnowana zasłona zaczęła się uchylać. Wybuchła sensacja! Pod wiecznym lodem, na wyspie należącej do Danii, Amerykanie zbudowali atomowe miasto: specjalny ośrodek badawczy, nazwany **CAMP CENTURY** — „obóz stulecia”.

WYCZYN TECHNIKI

200 kilometrów na północny wschód od lotniska Thule, najdalej wysuniętego na północ ośrodka życia Grenlandii. Pół godziny lotu samolotem odrzutowym od bieguna północnego... Ośnieżona płaszczyna lodowa pustyni. Nic nie wskazywało, że pod nią ukryte jest miasto.

Przysypany białym całunem otwór tunelu stanowi główną bramę wjazdową. Oślepiający blask śniegu przemienia się w odblask jarzeniówek oświetla-

jących ściany, sufit, podłogę tunelu — wszystko tak samo niebieskawe, lodowe. Dwadzieścia metrów w głąb lodu — i wokół rozpościera się miasto. Kilkadziesiąt ulic i uliczek, 40 domów, kino, szpital, laboratorium, pracownia naukowa, sale restauracyjne i bary, różne warsztaty, radiostacja. I serce ośrodka: elektrownia z reaktorem atomowym, dostarczająca niezwykłemu miastu światło, energię i ciepło.

Budowa tego ośrodka była nie lada wyczynem techniki i nauki, była dużym osiągnięciem organizacyjnym. Pochłonięła też nie lada sumy.

SKAZANE NA ZAGŁADĘ

W **CAMP CENTURY** mieszka 200 naukowców, techników, oficerów i żołnierzy. Nie ma wśród nich ani jednej kobiety, każdy mieszkaniec przebywa w mieście pod lodem cztery miesiące, najwyżej pół roku, ale ozień pracy — trudnej, często niebezpiecznej, a przy tym wykonywanej w warunkach nie normalnych dla psychiki ludzkiej — trwa tu zazwyczaj po 10 do 12 godzin.

DZIEŃ I NOC działa stacja meteorologiczna i radiostacja. Naukowcy badają warunki meteorologiczne, zmiany pola magnetycznego, prowadzą obserwacje sejsmiczne; trwają badania z dziedziny medycyny i psychologii nad wpływem długotrwałego przebywania pod lodem na ludzki organizm. W osobnym tunelu, na głębokości 40 m, po odcinku toru kolejowego, bez przerwy tam i z powrotem ciągnie przestawiająca wagon: to jedno z doświadczonych nad zachowaniem się różnych mechanizmów i materiałów w ekstremalnych warunkach. Z jeszcze większą głębokością naukowcy wydobylają próbki tzw. „eksplozującego lodu”, który pod wpływem nagłej zmiany ciśnienia, z hukiem rozpada się na drobne cząstki.

CZYMI SIĘ ZAJMUJĄ jeszcze poza tym naukowcy i wojskowi starostwicy załogę Camp Century? Nad tym zwisa nadal szereg tajemnic. Wiadomo tylko, że badaniami

bardzo interesują się różne kręgi amerykańskich militarnistów: że Pentagon sądzi, iż gruba powłoka lodu może ochronić przed bombami atomowymi i opadami radioaktywnymi, wobec czego Camp Century może stanowić idealny schron atomowy.

Mimo tych mniemań o „idealnym” schronie — niezwykle miasto atomowe pod lodem Grenlandii... skazane jest na niechybną zagładę. Wyrok wydała sama przyroda: wieczne lody Grenlandii są ruchome i bynajmniej nie są wieczne. Usuwają się w głąb i równocześnie posuwają się w kierunku ku poziomowi, do tego stopnia, że w Camp Century stałe trzeba zmieniać obudowę tuneli i wymieniać wszelkie umocnienia. Co roku miasto pogrąży się na kilka metrów w głąb lodów. W ciągu swego istnienia przesunęło się o 15 metrów w kierunku zachodnim — tam, skąd ze skalistej wybrzeża Grenlandii nieopierzanie odlamują się olbrzymie góry lodowe i spadają w spienionym ocean.

K. ZAREWICZ

Polak obala mit o praworządnej Anglii

90 proc. zbrodni uchodzi sprawiedliwości

PRASA BRYTYJSKA bardziej chyba niż jakakolwiek inna poświęca ogromną uwagę najrozmaitszym przestępstwom i zbrodniom, lubując się w szczegółowych opisach — od „napadu stulecia” na ambulans pocztowy poczynając, a kończąc na ponurej serii zabójstw dokonywanych w ostatnich miesiącach na londyńskich prostytutkach przez nie wykrytego dotychczas zbrojnika.

POMIMO TO nie tylko Anglii, ale i opinia publiczna wielu krajów — tradycyjnie uważa Wielką Brytanię za kraj w najwyszym stopniu praworządny — i to zarówno dzięki przestrzeganiu prawa przez obywateli, jak i dzięki skutecznej działalności policji i niemal legendarnego Scotland Yardu.

Mitom tym zadał ostatnio kłam wybitny uczyony angielski — Polak z pochodzenia — 58-letni profesor kryminalistyki na uniwersytecie w Cambridge, dr **LEON RADZINOWICZ**.

Z jego badań, popartych statystyką wynika, że brytyjskie organa sprawiedliwości wykrywa ją i karzą zaledwie 15 procent przestępstw popełnionych w Wielkiej Brytanii. 90 procent czolowych przestępstw — grupy, liczącej według szacunku prof. Radzinowicza około 500 zawodowych „mistrzów” zbrodni — skutecznie uchodzi uwadze organów ścigania. Nie gorzej zresztą wiedzie się po-

mnieszym płotkom: od 80 do 90 procent wszystkich kradzieży pozostaje nie wykrytych.

Ale i nawet ta część przestępstw, która doprowadza sprawców na lawę oskarżeń, stanowi przerażającą ilość. Biorąc jako podstawę dzisiejszy odsetek przestępstw, Radzinowicz wylicza, że 23 procent mężczyzn i 7 procent kobiet zamieszkałych w Wielkiej Brytanii zostanie sądowo skazanych. Z ogółu ludności Wielkiej Brytanii, liczącej obecnie 52 miliony, nie mniej niż 4,5 miliona mężczyzn i ponad milion kobiet ma już za sobą skazujący wyrok sądowy.

Wnioski uczynzone znajdują potwierdzenie w wypowiedziach czolowych przedstawicieli brytyjskiego aparatu ścigania. Sprawozdanie szefa policji metropolitalnej (obejmującej obszar Wielkiego Londynu) podkreśla, że w jednym tylko roku 1963 liczba przestępstw popełnionych w stolicy wzrosła o 7 proc., bijąc wszystkie poprzednie rekordy. 18 000 londyńskich policjantów nie może się uporać z zorganizowaną przestępczością, wykorzystującą najnowocześniejsze zdobycze techniki z mózgiem elektrycznym — podczas gdy policja nie może doprosić się o lepsze wyposażenie choćby tylko w magnetofony czy łączność radiową.

JERZY ORLICZ

Jajko z 1373 roku

PODZAS wykonywania prac w domu pana Bergonza, zamieszkałego w Moissac, jeden z murarzy wiele się zdziwił znajdując kurze jajko średniej wielkości i bardzo dobrze zachowane. Po oczyszczeniu odczytano przy pomocy lupy literę „M” na skornipie jajka, a niżej widniały liczby 1373. Należy przypuszczać, że cyfry te oznaczają datę zbudowania domu. (2)

Pozorowana katastrofa

EKSPERCI AMERYKAŃSCY dokonali zmiężdżenia samolotu typu DC-7, na którego pokładzie znajdowało się 16 pasażerów — manekinów. Według danych Federalnego Biura Lotniczego eksperyment wykazał, że manekiny nie odniosły większych obrażeń. Nowość polega na tym, że w rodzaju poduszki umieszczono między pasażerem a siedzeniem worek napelniony powietrzem (2)

„JAUZA-20“

W Związku Radzieckim ukazały się w sprzedaży podgrzewane magnetofony typu „Jauza-20”. Pracują one na półprzewodnikach, mogą być podłączone do normalnej sieci elektrycznej i czerpać prąd z baterii. Nowy podgrzewany magnetofon waży zaledwie 4,7 kg. Na zdjęciu: „Jauza-20”. CAF

POSTĘPY postępu technicznego

„Kurier“ rozmawia z posłem
Zdzisławem Siedlewskim

STOSUNKOWO niski stan techniczny zakładów drobnej wytwórczości jest rezultatem panującego w przeszłości i po kutującego jeszcze dziś tu i ówdzie błędnego poglądu, że może ona pracować według starych metod. Do problemów postępu technicznego przywiązują się ostatnio dużą wagę. Jednym z dowodów tego było niedawne posiedzenie Sejmowej Komisji Przemysłu Lekkiego, Rzemiosła i Spółdzielczości Pracy, na którym posłowie omawiali realizację zadań w tej dziedzinie w 1963 roku.

Członkiem tej Komisji jest sekretarz Wojewódzkiego Komitetu Stronnictwa Demokratycznego w Szczecinie — poseł ZDZISŁAW SIEDELSKI, z którym rozmawiamy na temat postępu technicznego w naszej drobnej wytwórczości.

Na ile ogólnokrajowych wyników, uzyskanych przez drobna wytwórczość w zakresie opracowań i stosowania postępu technicznego, sytuacja w zakładach przemysłu terenowego i spółdzielczości naszego województwa kształtuje się panuje nie. Jakże są ogólne przesłanki tej oceny?

— Jest ich kilka. Przede wszystkim właściwe zrozumienie wagi tego problemu, zarówno przez kierownictwa poszczególnych pionów gospodarczych, jak i średni personel techniczny oraz pracowników zatrudnionych bezpośrednio w produkcji. Ważne jest też to, że w większości przedsiębiorstw plany postępu technicznego nie są już zbiorem luźnych tematów, ale stanowią integralną część planu techniczno-finansowego, część mającą mery-

toryczne powiązanie z pozostałymi elementami planu. Inny istotnymi przesłankami pozytywnej oceny są: dość daleko zaawansowana koncentracja i specjalizacja zakładów, zwłaszcza w spółdzielczości pracy, umożliwiająca koncentrację środków na modernizację parku maszynowego a także powiązanie planów modernizacji zakładów z właściwą polityką kadrową i działalnością szkoleniową, umożliwiającą obrotu nowoczesnych urządzeń przez pracowników o wysokich kwalifikacjach zawodowych.

— Czy nie zechciałby Pan wskazać kilka zakładów, w których dzięki postępowi technicznemu praca stała się lżejsza, a ogólne efekty produkcyjne i wskaźniki ekonomiczne poprawiły się?

— Zakład Trzciniański Spółdzielni „Przełana” w Policach dzięki wyposażeniu w nowoczesne, automatyczne maszyny do produkcji płyt i mat trzcinowych osiąga roczną produkcję wartości 6,2 mln zł, w tym 4 mln produkcji eksportowej na rynki USA. Spółdzielnia „Trykot” realizując plan modernizacji i postępu technicznego osiągnęła w 1964 roku wydajność pracy o 150 proc. wyższą od zanotowanej w 1961 r. Wartość produkcji bież. roku w stosunku do osiągniętej w 1962 r. wzrosła o 4 mln zł a średnie płace o 4 proc. W spółdzielczości pracy został rozwiązany uciążliwy problem transportu wewnątrzzakładowego, w spółdzielniach włókienniczo-odzieżowych stare maszyny ręczne i nożne zastąpiono krosnami mechanicznymi i maszynami elektrycznymi.

Widoczne są również skutki modernizacji i postępu technicznego w szeregu wytwórniach maszynowych i piekarniczych należących do spółdzielczości spożywców i „Samopomocy Chłopskiej”.

— Przejdmy do omówienia mankamentów. Wiadomo bowiem, że jest jeszcze wiele elementów hamujących tempo modernizacji zakładów i wdrażania postępu technicznego. Które z nich, zdaniem Pana, są najważniejsze?

— Znaczne rozdrobnienie zakładów, skąpe przestrzenie produkcyjne i konieczność częstych zmian profilu produkcji. Trudności zaopatrzeniowe i nie dostateczne środki inwestycyjne oraz gama zagadnień naukowo-technicznych.

— Właśnie. Wydaje się, że realizacja zadań postępu technicznego jest u nas oparta na stosunkowo słabym zapleczu naukowo-technicznym. O ile więc, obowiązkiem wypełnienia tej luki wzięły na swe

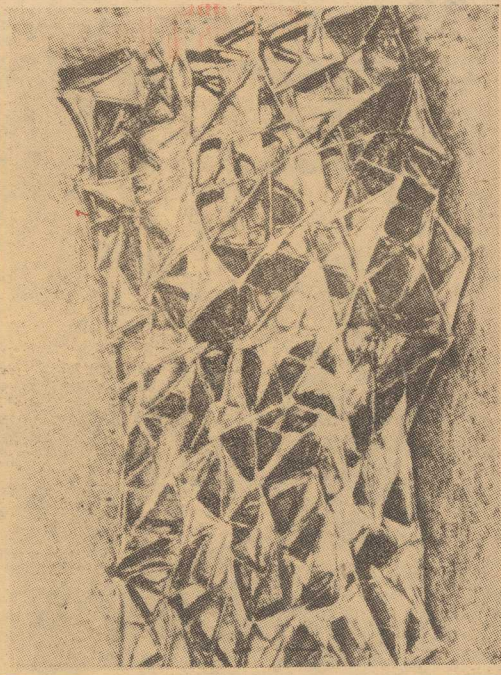
baraki Kluby Technika i Ekonomisty działające przy WZSP i WZSI.

Na czym polega ich działalność? Działające w klubach zespoły specjalistów opracowują i opiniują wiele nowych tematów. Zespoły te współpracują z Instytutami Naukowo-Badawczymi, Biurami Konstrukcyjnymi i Technologicznymi oraz Ośrodkami Informacji Technicznej. Na podkreślenie zasługuje coraz wyższa współpraca klubów z katedrami Politechniki Szczecińskiej oraz, w dziedzinie przerobu trzcin, z Polską Akademią Nauk.

Reasumując można chyba stwierdzić, że obserwowane w ostatnich latach przemiany a także ujęte już w planach zamierzenia wynikające z uchwały IV Zjazdu pozwalają na stwierdzenie, iż zakłady drobnej wytwórczości niebawem przestaną być synonimem zacofania technicznego, a staną się równorzędnym partnerem zakładów przemysłu kluczowego.

Rozmawiała:

HANNA ŻYWCZAK

Krystyna Dąbrowiecka — „Niepokój”, technika mieszczańska.

Króluje faktura

DWA LATA TEMU, reżyserski i Festiwal Polskiego Malarstwa Współczesnego w Szczecinie, mieliśmy pretensje do organizatorów i jury za niezbyt wyważony poziom pokazanych prac, za to, że znalazły się w salach bankowych zbyt dużo kłó, obniżających rangę ogólnopolskiego przeglądu festiwalowego. Recenzując ekspozycję II Festiwalu musimy stwierdzić, że tamte argumenty upadają. Ogólny poziom wystawy jest o wiele wyższy, wyrównany. Spośród ok. 1000 nadesłanych prac z wszystkich Okręgów ZPAP kraju, jury dopuściło do festiwalowej wystawy jedynie 284 najlepsze. Biorąc pod uwagę, iż dwa lata temu

te pozwoliły także na „lukus” nieprzypadkowego gospodarowania miejscem, na przemysłowe sąsiedztwo płócien, re prezentujących różnorodnie kierunki współczesnego malarstwa przez członków ZPAP.

Różnorodność kierunków? Tak. Mamy tu do czynienia zarówno

z abstrakcją, jak i z realistycznym malarstwem. Widać tu, że w tym roku artysta rozprawy fakturę kompozycji, a nie kolor. Widać tu, że w tym roku artysta rozprawy fakturę kompozycji, a nie kolor. Widać tu, że w tym roku artysta rozprawy fakturę kompozycji, a nie kolor.

II Festiwal Polskiego Malarstwa Współczesnego

Czy „Kompozycje” LECHA KUNKI w obrazach, w zasadzie abstrakcyjne, bo działające samą tylko bogatą fakturą, płaszczyzną dekoracyjną, „nieprzedstawiającą”, można w ogóle uważać za malarstwo abstrakcyjne? Albo „blaszane” ostre formy Krystyny DĄBROWIECKIEJ („Niepokój”) nałożone na deskę, działające jak płaskorzeźba?

Wydaje się, że nie. O ile w pierwszej połowie naszego wieku łacy wielcy nowatorzy jak MONDRIAN ze swymi podziałami kolorowych prostokątów wywarli niewątpliwie wpływ na architekturę czy inne dziedziny człowieka, odczytania, a więc sztuka sztalagowa oddziaływała na tzw. użytkową, o tyle dziś można chyba mówić o procesie odwrotnym. Wiadomo w jak szerokim zakresie nasi plastycy zaangażowani są w nowoczesne projektowanie wnętrza, prac przemysłowych, plakatu, wystawiennictwa, dekoracji okolicznościowych, przedmiotów codziennego użytku. Ten nieprzypadkowy przecież pęd do dekoracyjnej płaszczyzny fakturalnej, który obserwujemy w malarstwie sztalagowym, bierze się niewątpliwie z ich praktyki w „użytkownictwie”. A rozwijany w kategoriach sztalagowych daje nieograniczone wprost możliwości eksperymentowania.

Tradycyjne terminy „sztalagowania” z dnia na dzień devaluują się w zetknięciu ze sztuką. Dlatego ostrożnie z nimi na II Festiwalu Polskiego Malarstwa Współczesnego.

URSZULA POMORSKA

Krystyna Zarebska — „Włocławek w łódzkim parku”, olej.

Od ściany do ściany...

Pod rozważanie

ACH, TA PRZESADA, PRZESADA. Ten tak częsty brak umiaru, powodujący, że pewne decyzje nagle ni stąd ni zowąd przesuwają się o 180 stopni. I niepostrzeżenie wywołuje się konflikty.

Wedeny dla przykładu palenie tytoniu. Tym już napisano na temat tego szkodliwosti. I prawdopodobnie napisze się drugie tyle i trzecie, czwarte, piąte, a palenia papierosów, jako zjawiska i zwyczaj, nie wyruguje się. Zrozumiałe, jest to zwyczaj zakorzeniony, powszechny.

W jednym z naszych miast od wielu lat mieszkańcy domagali się, by stworzyć jakieś możliwości odpoczynku w kawiarni również dla niepalących. Ale latami uwagi te zbywano ironicznym ruchem ramion. I o ile nagle któregoś dnia zapadła decyzja: te i te kawiarne — wydzieliła się. Paląc w nich nie wolno.

Sam pomyśl oczywiście śmieszny, bo przecież rzeczywistość niepalącego szlag może trafić w zakopany lokal. Ale realizacja?

Zakazano np. w ogóle palenia w kawiarni, która składa się z dwóch części ze sobą nie sąsiadujących. Dlaczego nie można było postąpić z umiarem: w jednej dla palących, w drugiej dla niepalących?...

Zakazano palenia w obszarnej, dobrze wentylowanej kawiarni jednokomórkowej. Czy słusznie? Jeśli sala jest tylko jedna i dobrze wentylowana — po cóż te obszarne?

Jakże tak od ściany do ściany, bez umiaru... Wedeny inny przykład.

Klub młodzieżowy w Domu Kultury. Prowadzony do niedawna dobrze, pomysłowo, z „Ura”. Młodzież uczęszczała doń z prawdziwą przyjemnością.

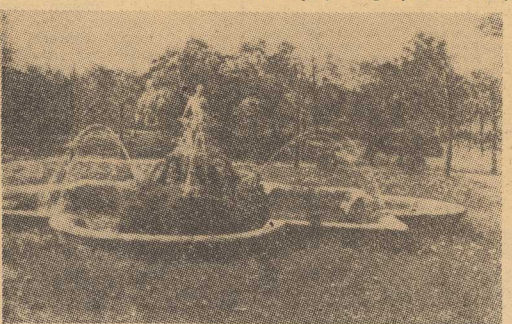
Zwrócono jednak uwagę, że od pewnego czasu, od chwili gdy kierownik zachorował, rozrywki są mało jednolite. Sprawa idzie o to, że w kawiarni tylko do połowy.

Co więc postanowili opiekunowie Domu? Zażądać zmiany programu. I słusznie. Tylko, że przy okazji wydali polecenie... wstrzymania w ogóle potanówek.

Takich przykładów jest sporo. Każdy wytrzyma ich z rękawa z każdej dziedziny.

Czy felieton rozwiąże problem? No, takich aspiracji oczywiście mieć nie można. Ale gdzieś tam drzemie przekonanie, że może niektórych z nas uczyli? Może także się zastanowić?

B. JANKOWSKI

K PO FESTIWALU w Karlovyh Varach

Magazyn

STRONA 5

XIV Międzynarodowy Festiwal Filmowy w Karlovyh Varach, który trwał od 4 do 18 lipca, zakończył się przyznaniem wielkiej nagrody („Kryształowy Globus”) czechosłowackiemu filmowi „Oskarzony” reż. Jana Kadara i Elmera Klossa, a specjalnej nagrody jury — amerykańskiemu filmowi „Ten najlepszy” reż. Franklina Schaffnera. Bez wątpienia, każdy z tych wybitnych filmów odpowiada duchowi i głównemu hasłu karlovarskich festiwali, które brzmi: „O lepsze stosunki między ludźmi, o przyjaźń między narodami”.

TO SAMO można powiedzieć i o następnych filmach wyróżnionych głównymi nagrodami: radzieckim — „Żywi i martwi” reż. Aleksandra Stolpera, węgierskim — „Prąd” reż. Istvána Gaala i włoskim — „Gorzkie życie” reż. Carla Lizzanego.

Znaczenie festiwali w Karlovyh Varach rośnie z każdym

rokiem. Świadczy o tym liczba ponad 40 krajów uczestniczących w konkursie filmowym oraz w sympozjone młodych i nowych kinematografów Afryki, Azji i Ameryki Łacińskiej.

W Karlovyh Varach z pewnością mniej było sławnych gwiazd filmowych niż np. w Cannes, ale za to dużo wybitnych reżyserów i producentów, kilkunastu słynnych pisarzy, wielu przedstawicieli innych dziedzin twórczości. Organizowana tradycyjnie „Wolna Trybuna”, szczera wymiana poglądów przy okrągłym stole na temat współczesnego filmu i kierunków jego rozwoju, jest nieodłączną częścią składową festiwali w Karlovyh Varach i podnosi jego znaczenie. Podobnie sympozjum młodych kinematografów odbywa co raz większą rolę. Filmowcy Afryki, Azji i Ameryki Łacińskiej chętnie spotykają się w Karlovyh Varach w celu zdobycia nowych doświadczeń. Oprócz festiwali moskiewskiego, spotkanie filmowców w Karlovyh Varach jest największą tego rodzaju imprezą w krajach socjalistycznych.

Tegoroczny Międzynarodowy Festiwal Filmowy w Karlovyh Varach dobrze przysłużył się sprawie współpracy i przyjaźni między filmowcami całego świata. Przed każdym pokazem zabierali głos przedstawiciele kraju, którego film był wyświetlany. Wszyscy stwierdzali jednomyślnie, że film powinien wyrażać najgłębsze ideały człowieka, walczyć o jego godność, przyczyniać się do zacieśniania współpracy i braterstwa narodów, do utrwalania pokoju. Te wszystkie wzniosłe zadania spełnił właśnie karlovarski festiwal.

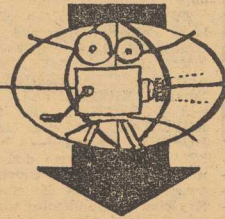
ZENON WILCZEWSKI

Mel Ferrer w roli El Greco

RZYM. Reżyser włoski Luciano Salce rozpoczyna w sierpniu nakręcanie filmu poświęconego życiu wielkiego malarza El Greco (1541-1614), którego prawdziwe nazwisko brzmiało Domenico Theotocopulos. Rola tytułowa zagra aktor amerykański Mel Ferrer, jego partnerką będzie Rosanna Schiaffino. (Jn)

Znany aktor francuski, Jean Marais, słynny ze swoich awanturnych filmów kręci obecnie nowy film przygodowy pod kierownictwem André Hunebelle. Jego partnerką jest słynna Mylene Demongeot. Na zdjęciu: para aktorów w czasie nakręcania nowego filmu.

Trzy twarze Sorayi

Jak oświadczył Dino de Lauro, Soraya nie wystąpi w filmie „Tajemnica”, opartym na powieści „Amerykanin” Henry Jamesa.

Debiutem filmowym Sorayi będzie natomiast film składający się z trzech epizodów pt. „Trzy twarze” („I tre volti”), który ukaże Sorayę w trzech całkowicie odmiennych rolach kobiety współczesnej. Każdy epizod realizuje inny reżyser. Dotychczas Dino de Laurentis wymienił dwa nazwiska: Michelangelo Antonioniego i Alberta Lattuada. Trzeci epizod ma podobno zrealizować Truffaut. Zdjęcia rozpoczną się w sierpniu.

„WILCZY BILET”

Głównym akcentem lubelskiej ogólnopolskiej inauguracji „Dni Filmu Polskiego” była prapremiera „Wilczego biletu” — dramatu społecznego, zrealizowanego przez Antoniego Bohdziewicz.

„WILCZY BILET” jest przykładem bardzo udanego mariażu filmu fabularnego z reportażem, który, jak się okazuje, może stanowić bogate źródło inspiracji twórczej. Realizatorzy tego filmu w sposób odważny, uczciwy, z publicystyczną pasją, przedstawiają historię człowieka — cenionego fachowca — zwolnionego z pracy. Dostał wypowiedzenie, bo w szerszej trosce o lepsze efekty ekonomiczne zakładu napisał krytyczną korespondencję do miejscowej gazety. Naraził się kierownictwu, zorganizowanej, jak się później okazało, kłose aferzystów, odwrócił się od niego ludzie uczciwi, niewłaściwie pojmujący prestiż zakładu, nie podali mu ręki inni, bo w trosce o własną skórę nigdy nie kwestionują decyzji przełożonych. Musiał odejść. Z etykieta „rozrabiacza”, warchoła. Przypadek zrzucił, że wygrał. Iu jeszcze przegrany?

Pomysł zaczerpnięty został przez scenarzystów — publicystę „Trybuny Ludu”, Ludwika Krasuckiego i aktora Ryszarda Pietruskiego — z autentycznego wydarzenia, które miało miejsce w województwie pomorskim.

„Wilczy bilet”, który we wrześniu wejdzie na ekrany naszych kin, to dwusety film fabularny zrealizowany przez naszą powojenną kinematografię. Z pokaznej

NAGRODA dla „Naganiacza” w Locarno

GENEWA PAP. Dużym sukcesem kinematografii krajowej socjalistycznych zakończył się festiwal filmowy w Locarno. W festiwalu wzięło udział 20 krajów. Pierwszą nagrodę festiwalu — „ZŁOTE ZAGŁĘ” zdobył film fabularny produkcji CSRS pt. „As pikowy” reż. Milosza Formana.

Specjalną nagrodę festiwalu przyznano filmowi polskiemu „Naganiacz” reż. Ewy i Czesława Petelskich.

poreji tytułów aż 50 zdobyło laury na międzynarodowych festiwalach filmowych. 170 filmów sprzedaliśmy za granicę — najwięcej krajów zakupiło „Krzyżaków” (46), „Ostatni etap” (43) oraz „Kanal”, „Ulicę graniczną” i „Młodość Chopina”. Nasze filmy cieszą się w kraju olbrzymią popularnością — obejrzało je już ponad pół miliona widzów. Jak dotąd, najbardziej „kasowymi” filmami są: „Krzyżacy” i „Zakazane piosenki” (27 mln widzów) oraz „Skarb”, „Ostatni etap”, „Ulica Graniczna” i „Czarci zieleń”. (Jel)

120 filmów dokumentalnych ze studia „Al. Sahia”

Bukareszteńskie studio filmów naukowych i dokumentalnych „Al. Sahia” wyprodukuje w br. przeszło 120 filmów w ponad 400 tys. kopii. Tematyka filmów — bardzo bogata. Tak np. zrealizowano już filmy o hiszpańskim, flamandzkim i holenderskim malarstwie oraz o dziedzinach sztuki Renesansu we Włoszech. Na użytek szkół przeznaczono są takie filmy, jak „Życie i dzieło Michała Eminusa”, „Prawo Newtona”, a dla najmłodszych — „Labadzie” wg Andersena, „Wizyta w ZOO”, „Wspomnienia dziecięce”.

Wytwórnia produkuje także wiele filmów dokumentalnych przedstawiających pracę w poszczególnych zawodach, zakładach pracy, rolnictwie itp.

(KT-PAP)

Y. Brynner i M. Brando w jednym filmie

YUL BRYNNER i MARLON BRANDO wystąpią razem w filmie pt. „Ci, którzy umierają”. Akcja filmu toczy się w czasie drugiej wojny światowej na Dalekim Wschodzie. Wbrew zasadom hollywoodzkiej, które głoszą, że „wielka gwiazda” nie może umrzeć, w filmie tym obie sławy giną w walce z Japonczykami.

W kinach NRD

BERLIN. W roku ubiegłym publiczność kinowa NRD mogła wybierać między 16 filmami fabularnymi, gdy tylko ich weszło na ekran. Produkcji własnej „Defy” było w tym 14 pozycji, 63 sprowadzono z krajów socjalistycznych, a resztę zakupiono w krajach kapitalistycznych, z czego w NRD — trzy.

W Polsce NRD zakupiła 14 filmów fabularnych; w br. sprowadzono ich dotychczas 8. (eg)

MADRYT ...we Wrocławiu

W JEDNEJ z dzielnic Wrocławia dobiega końca budowa „Madrytu”. Pod kierunkiem historyków sztuki i architektury wzniesiono tu olbrzymi fragment stolicy Hiszpanii w jej średniowiecznym kształcie. Madryt jest bowiem miejscem akcji realizowanego przez Wojciecha Hasa filmu „Rekopis znaleziony w Saragossie”. Po zakończeniu zdjęciowenowych w Olsztynie i koło Czerwego stochowcy ekipa filmowa zjechała już do Wrocławia. Za kilka dni uliczkę wrocławskiego Madrytu zapęlnią się tłumem Hiszpanów. M. in. znajdą się tam: Zb. Cybulski, M. Pawlikowski, L. Niemczyk i wielu innych znanych aktorów filmowych.

EDWIN LANHAM

Przełożyła Irena DOLEŻAŁ-NOWICKA

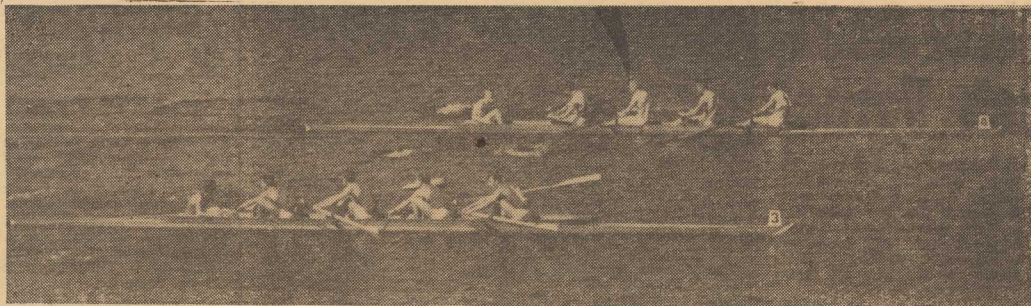
— Ja też mam dzieci i wiem, jak się pan musi czuć.
— Nadal nie wiem, o co chodzi — odparł Bruce.
— Jak to się stało, że Pam widziała tego człowieka?
— O ile mi wiadomo, zna pan Adele Sharp. To Pam nam powiedziała, że pan z nią rozmawiał.
— To prawda. Chciała, żebym wydrukował wzmiankę o zaginięciu jej kuzynki.
— O'Reilly był dziś wieczorem w jej mieszkaniu i znalazł ją martwą. Uduśloną nylonową pończochą.
— Biedactwo — mruknął Bruce. — Ale dlaczego? Dopiero w tym tygodniu przyjechała z Oklahomy. Czyżby już zdążyła związać się z gangiem handlującym narkotykami?
— Co panu o sobie mówić?
— O'Reilly mówił mi przez telefon, że chodzi tu o narkotyki, a pan jest porucznikiem Digby z sekcji narkotyków. Prowadzi pan śledztwo w sprawie Sylwii King i „Klubu Rozrywkowego”.

(25)

— Zgadza się — odparł porucznik. — prowadził śledztwo, dopóki nam nie zniknęła z oczu.
— Mielistm, zamieścić notatkę o jej zaginięciu, ale ktoś z policji prosił nas o jej wycofanie.
— To pewnie inspektor Harrison — wyjaśnił Digby. — No co, ona nie jest już zaginiona. Wracła. Znaleźliśmy w mieszkaniu jej neseser, piżamę, szczerzątkę do zębów i tak dalej. Wróciła z jakimś mężczyzną i prawdopodobnie tam była, kiedy zapukała Pam — chociaż pańska córka jej nie widziała. Widziała tylko mężczyznę, a ten mężczyzna zabił Adele Sharp.
— Ale dlaczego, na miłość boską?
— Panie Carter, chociaż jest pan dziennikarzem, to jednak wszystko, co powiem, niech zostanie między nami, zgoda?
— Zgoda.
— Ma pan prawo znać całą prawdę i dlatego panu to mówię. Obserwowałam Charlie Pearla w „Klubie Rozrywkowym” i otrzymałam informację, że Sylwia King sprzedaje tam heroine. Jeden z odbiorców powiedział nam to, co chciałyśmy wiedzieć. Proszek był pakowany wewnątrz kartoników z zapalnikami, przylepiłony do wewnętrznej okładki; podawała to razem z papierosami. Wiedzieliśmy o tym, ale nie zależało nam na odbiorcach, chcieliśmy dotrzeć do źródła, do hurtownika. Chcieliśmy przylapać Charliego na kupnie większej partii i dlatego obserwowaliśmy ten lokal i tę dziewczynę, Cherry King. Według mojej teorii w jej mieszkaniu został schowany pewien zapas heroine. Niestety, tam jej nie znalazłem, a Bóg mi świadkiem, wiem, gdzie szukać. Na heroine prawdopodobnie natknął się Adele Sharp. Moim zdaniem, Sylwia King przysłała tam z jakimś ważnym facetem, żeby zabrał towar, zorientowali się, że Adele znalazła heroine, więc ją zabili. Zapełnił celownik, którego widziała pańska córka, to jakaś gruba szyszka.

— Gruba szyszka? — zapytał Bruce.
— Ważne ognio, hurtownik. I Pam go zobaczyła. — Digby zniżył głos. — Bardzo mnie to niepokoi, panie Carter. Barney Muldoon, pański dzielnikowy, wypytal ludzi z sąsiedztwa i dowiedział się, że pańska córka została wystana dziś po południu do tego mieszkania. Muldoon z nią rozmawiał i powiedział mi, że widziała Adele Sharp leżącą na kanapie i jakiegoś mężczyznę. Teraz pan rozumie, co mnie niepokoi. Chcę postawić sprawę jasno. Jest oczywiste, że widziała mordercę, gdyż w tej właśnie pozycji znalazł się Adele Sharp — wyciągniętą na kanapie. Boję się tego jegomościa. Będzie działał ostro, bez pardonu.
— Tak, rozumiem — powiedział Bruce.
— Chcę, żeby pan współpracował z nami w tej sprawie — powiedział Digby. — Proszę nie robić bez porozumienia się ze mną. Doprowadzimy to wszystko do pomyślnego zakończenia, będziemy chronić pańską córeczkę, ale pan musi nam w tym pomóc.
— Panie poruczniku, zrobię wszystko, co pan mi każe — obiecał Bruce.
— Pammy obejrzy paru ludzi, to nie potrwa długo, potem może ją pan zabrać do domu.
— Bruce wrócił do pokoju, gdzie Pam siedziała na biurku, obok stojącej Laury. Detektyw O'Reilly przestuchował dziewczynkę. Twarz miał czerwona, wachlował się gazetą, której jeden zginięiony koniec wyciągał w rękę.
— Więc powiedział, że ten człowiek otworzył ci drzwi i powiedział, żebyś zmykała, ale ty mu powiedziałaś, że masz kopertę, więc otworzył nieco szerzej drzwi i sięgnął po nią — mówił O'Reilly. — A teraz opowiedz mi, coś widziała, Szybko! Coś zapamiętała na piśmie?

(c.d.n.)

Wychowankowie trenera Klausa coraz bliżej czołówki

PO „PUCHAR BAŁTYKU” na wypożyczonych łodzi

Krótką, lakoniczną depesza informowała nas wczoraj o tym, że ósemka szczecińskiego AZS pod czas regat wioślarskich w Gdańsku zdobyła Puchar Bałtyku sprawiając tym wielką niespodziankę. Wprost z pociągu „złapaliśmy” „ojca” tego sukcesu — trenera Andrzeja KLAUSA. Zmęczony, ale szczęśliwy opowiedział nam kilka szczegółów z wyprawy do Gdańska:

Zając i Ska w pojedynku z Austriakami

Wczoraj wyjechali do Łodzi na międzypaństwowy mecz w kolarstwie torowym POLSKA — AUSTRIA zawodnicy szczecińskiego Ogniwa w składzie: ZAJĄC, SZYMAŃSKI, KOSEWSKI, FALIGOWSKI, STUMPF. Będą oni bronić barw narodowych w spotkaniach z Austriakami, które odbędą się 6 bm. w Łodzi, a 8 bm. w Kaliszu. Warto dodać, że obecna wizyta Austriaków w Polsce jest rewanżem za pobyt naszej ekipy w Wiedniu wiosną br. Dla przypomnienia: biało-czerwoni wygrali na torze w Wiedniu wszystkie wyścigi. Chyba tym razem nie będzie gorzej. (am)

Szajewski i Protczak w kadrze CRZZ

STAŁE i systematyczne postępy czynią młodzieńską szóstkę szczecińskiego Ogniwa — wychowankowie trenera Szajewskiego. Dowodem tego jest m. in. powołanie na obóz kadry juniorów CRZZ dwóch zawodników Ogniwa: Waldemara Szajewskiego i Kazimierza Protczaka. Zgrupowanie odbędzie się w Chylicach pod Warszawą w dniach od 3 do 17 sierpnia. (am)

Uczestnicy kolonii na starcie zawodów w Policach

W CZWARTEK 13 sierpnia odbędzie się w Policach spartakiada międzypaństwowa dla dzieci przebywających na II turnusie. Startować będą kolonijści z terenu miasta i powiatu. Dobre wyniki, które uzyskali uczestnicy lipcowej spartakiady, zdopingowały wychowanków i młodzież II turnusu do wyjątkowej pracy i treningu. Obecnie we wszystkich koloniach trwają przygotowania do tej dużej imprezy. Organizatorami spartakiady są działacze z Miejskiego i Powiatowego Ośrodka Wychowania Fizycznego. (am)

— ZE WSZYSTKICH startujących osad najbardziej obawialiśmy się ZAWISZY Bydgoszcz. Nie wygraliśmy z nimi ani razu. W zwycięstwo nie wierzyłem ani ja, ani moi chłopcy. Ósemka Zawiszy od lat jest „etatowo” w kadrze, a my cóż? — żółtodzioby. Pod czas centralnych regat przegraliśmy z nimi o 3 długości łodzi, a na mistrzostwach Polski w Poznaniu byliśmy w tyle tylko o pół długości i wreszcie w niedzielę...

— OD STARTU posłaliśmy na cały gaz. Wiedziałem, że bydgoszczanie „załatwiają” przeciwników silnym tempem w pierwszej części biegu (cały dystans wynosi 2 tys. metrów — przyp. red.). Na półmetku nasi przeciwnicy ze zdumieniem i przerażeniem stwierdzili, że ma my nad nimi przewagę jednej długości łodzi. Nie zdążyli na nic ich wysilki; wielkiej

szansy moi chłopcy nie wypuścili z ręki — przewaga ta utrzymała się aż do celownika.

ZWYCIĘSKA załoga płynęła w składzie: Ryszard KEDZERSKI, Lech FRONCKIEWICZ, Romuald MYŚLIWIEC, Krzysztof KORZENIOWSKI, Tomasz KRZEMIŃSKI, Ludwik CZECZOT, Kazimierz KRYSIAK, Tadeusz HAŁADUNSKI, sternik — Witold SZYMAŃSKI. Warto dodać, że w składzie ósemki wiosłowali dwaj juniorzy — Krzeziński, Krysiak — dwukrotni mistrzowie Polski juniorów w dwójce bez sternika.

Do ciekawostek wyprawy gdańskiej należy również i to, że załoga Zawiszy nie przywoziła ze sobą pucharu zdobytego w roku ubiegłym (nagroda przechodziła) — czując się tak pewni zwycięstwa. Obecnie Puchar Bałtyku zostanie przestawiony pocztą do Szczecina.

WYGLĄDA to może na paradoks, ale szczeciński AZS startował w regatach na wypożyczonych od poznańskich kolegów łodzi, z tej prostej przyczyny, że... nie posiadała własnej łodzi odpowiadającej wymagom zawodów.

OLBRZYMI sukces wychowanków trenera Klausa odbił się szerokim echem wśród bra ci wioślarskiej w całym kraju.

Witold Baran rekordzistą Europy na 1 milę

W PONIEDZIAŁEK NA STADIONIE WHITE CITY W LONDYNIE REPREZENTANT POLSKI — WITOLD BARAN USTANOWIŁ NOWY REKORD EUROPY W BIEGU NA 1 MILE, UZYSKUJĄC DOSKONAŁY CZAS 3.56,0. REZULTAT TEN JEST O 0,5 SEK. LEPSZY OD BOTSCHASOWEGO REKORDU, NALEŻĄCEGO DO REPREZENTANTA NRD — VALENTINA.

WARTO przypomnieć, że rekord świata na tym dystansie należy do Nowozelandczyka Petera SNELLA i wynosi 3.54,4. Pozostali nasi reprezentanci spisali się także bardzo dobrze. Bieg na 5 tys. m wygrał BOGUSZEWICZ w czasie 13.58,6.

Jednym z bohaterów mitingu był Janusz SIEDŁO. Nasz najlepszy oszczepnik zrewanżował się rekordzistom świata Norwegowi Pedersenowi za nie dawną porażkę w Oslo. Sidło uzyskał doskonały wynik 83,75, wyprzedzając Francuza Macquetta — 78,91 oraz rekordzistę świata Norwega Pedersona — 77,15.

Bieg na 200 m przyniósł zwycięstwo Marianowi FOKOWI.

Uwaga przyszli wioślarze!

WSZYSTYCH CHETNI, pragnących uprawiać wioślarstwo, mogą się zgłaszać codziennie na Wałach Chrobrego (przy stacji benzynowej) w godz. od 9—9.30 i 16—16.30 — u przewodnika na wyspę.

który z czasem 21,1 zdecydowanie wyprzedził wszystkich konkurentów.

W sztafecie 4x400 m reprezentacyjny zespół Anglii uzyskał czas 3.05,0, ustanawiając nowy rekord Commonwealthu.

Jakie imprezy sportowe zobaczymy w 1965 r.?

WOJEWÓDZKI Komitet Kultury Fizycznej i Turystyki opracował już ramowy program imprez sportowych w pierwszej połowie 1965 r. Co zobaczymy?

W KWIEŃNIU: międzynarodowe spotkanie w gimnastyce, międzynarodowy mecz hokeja, pokazy jazdy figurowej i mistrzostwa Polski SZS w pływaniu.

W MAJU: centralne regaty wioślarskie, międzynarodowe spotkanie w pilce nożnej, ogólnopolskie wyścigi motocyklowe.

W CZERWCU: torowe kolarskie mistrzostwa Polski, m. Polski szkół w koszykówce, siatkówce lub p. ręcznej, międzynarodowy miting LA, międzypaństwowe zawody w pływaniu i skokach do wody, mistrzostwa Polski w strzelaniu, wojewódzkie święto kultury fizycznej i turystyki.

W LIPCU: Tydzień Cadeta, Samolotowy Złot Gwiazdzysty do Szczecina, Uliczne Wyścigi Samochodowe, Mistrzostwa Polski w LA, Międzynarodowy Wyścig Crossowy.

Tak wygląda w krótkim zarysie plan największych imprez. W porównaniu z bieżącym rokiem jest on o wiele bogatszy. (am)

Tour de Pologne

R. Zieliński nowym liderem Polewiak czwarty na mecie

Trzeci etap wyścigu dookoła Polski na trasie Białystok — Ketrzyn (212 km) wygrał BLAWDZIN przed KACZMARCZYKIEM i Rajmundem ZIELIŃSKIM. W klasyfikacji ogólnej prowadzenie objął Zieliński. Drużynowo zwyciężył zespół LZS I (Bławdzin, Zieliński, Surmiński, Zadrozny, Kozłowski).

1. Bławdzin	6:01.38
2. Kaczmarczyk	6:01.41
3. Zieliński — obaj ten sam czas	6:01.41
4. Polewiak	6:01.43
5. Podobas	6:02.36
6. Kosciuszko	6:02.58
7. Bogumił Pawlak	6:02.58
8. Kozłowski	6:02.58
9. Houben (Belgia)	6:02.58
10. Zieliński	6:02.58

KLASYFIKACJA PO TRZECH ETAPACH:

1. ZIELIŃSKI	9:48.16
2. Bławdzin	9:48.45
3. Kaczmarczyk	9:49.23
4. Kosciuszko	9:50.42
5. H. Kowalski	9:51.06
6. Houben (Belgia)	9:51.07
7. Kozłowski	9:51.21
8. Dylik	9:51.32
9. Breuven (Holandia)	9:51.37

Pozostała ostatnia przeszkoda

Mecz Dukla-Zagłębie w centrum uwagi

Nie ma chyba obecnie w Polsce kibica piłkarskiego, kto remu obojętne byłoby losy Zagłębia, drużyny walczącej o najwyższe trofeum piłkarskie Stanów Zjednoczonych — puchar Interligi amerykańskiej.

POLACY zrobili w Ameryce zawrotną karierę. Jeszcze przed spotkaniem z WERDEREM, Zagłębie otrzymało szereg zaproszeń, z których na pierwszym miejscu wymienić należy ofertę od mistrzów świata — Brazylii, którym bardzo przypadła do gustu gra polskiego zespołu. Na ręce kierownictwa drużyny wpłynęło również zaproszenie od Greków na wielki międzynarodowy turniej piłkarski do Aten.

ALE DROGA do bezpośredniego pojedynku z obrońcą pucharu, który rywalizuje się w najbliższą środę i niedzielę nie była łatwa.

ZDOBYCIE pierwszego miejsca w grupie kosztowało drużynę, wskutek bezzapardonowych, a często i złośliwych sposobów gry przeciwników sporo kontuzji. Zespół stracił bramkarza MACZNIKA, który był w doskonałej formie i którego rutyna oraz umiejętności dyrygowania kolejami okazały się w tym turnieju bardzo cenna.

AMERYKAŃSKI turniej jest niezwykle ciężki. Do rozgrywek zaproszone drużyny, które chciały wygrać, a każda z nich pojechała ze skrytą myślą odebrania Dukli pucharu. Poza tym w grę wchodzi również pieniądze, premie, nowe kontakty oraz opinia wśród organizatorów.

DLATEGO też większość drużyn wybrała się za ocean nie w swoich normalnych składach, lecz ze wzmocnieniami. Między tymi zespołami był również Werder, który w USA miał doskonałą opinię dzięki

zwycięstwom nad Blackburn Rovers i Heart of Midlothian.

MIMO, że Zagłębie wystąpiło przeciwko wypożyczonemu i poważnie wzmocnionemu piłkarzom z Bremy — w osłabionym składzie, w obu spotkaniach zwyciężyła kolosalna ambicja, wielka dojrzałość taktyczna oraz bezbłędna i skuteczna gra całego polskiego zespołu.

W ŚRODĘ i niedzielę dojdzie do bezpośrednich pojedynków pomiędzy dwukrotnym zdobywcą pucharu Interligi — Duklą i Zagłębiem. Praskiej Dukli nie trzeba czytelnie przedstawiać, gdyż wszyscy doskonale znają ten zespół. Warto tylko przypomnieć, że w drużynie obrońców pucharu występuje kilku reprezentantów kraju. Sprawozdanie z meczu Dukla — Zagłębie znajdzie czytelnicy w CZWARTEKOWYM numerze „Kuriera”. (D)

Będą pomagać nauczycielom w. f.

NAUCZYCIELE wychowania fizycznego w swej trudnej pracy niejednokrotnie korzystają z pomocy starszych uczniów. Aby pomóc ta była fachowa, zorganizowano w Trzebieży kurs organizatorów sportu szkolnego. W lipcu na dwutygodniowych zajęciach przebywało 30 dziewcząt. Obecnie trwa przeszkolenie chłopców. W nowym roku szkolnym stanowią oni dużą pomoc w pracy nauczycieli w. f. Tym bardziej, że większość uczestników ukończyła kurs z wynikiem bardzo dobrym, (am)

Jutro mecz Arkonia-Olimpia

JUTRO t.j. w środę o godz. 18 na stadionie w Łasku Arkońskim odbędzie się towarzyskie spotkanie piłkarskie pomiędzy II-ligową ARKONIA i OLIMPIA Poznań. (D)

